



### АРЕШТУЮТЬ ЗА КРИТИКУ

Київ (ПС УРП). — Тут 26-го липня секретаріат Української Республіканської Партії опублікував звернення до народу України, у якому міститься заклик не допустити до нових розправ над українськими правозахисниками, політв'язнями перебувають часів.

Як уже інформовано, семеро потерпілих від цієї програми в готелі "Україна" 18-го липня був Олександр Сергієнко, громадський захисник Степана Хмари, депутат Печерської Райради, голова Подільської організації УРП. Його, разом з іншими безборонними людьми, тримали догори, вкрити руки, вибили його голою шкільні двері, жорстоко побили і вкинули у авто. 20-го липня його застримали, 23-го заарештували і перевели до Лук'янівки, пред'явивши звинувачення у вчиненні опору працівникам міліції зі застосуванням насильства. Йому загрожує ув'язнення від 1 до 5 років.

Напередодні тих подій О. Сергієнко публічно виступив зі звинуваченням на адресу голови Верховного Суду України Якименка, що він, по суті, санкціонує вбивства й розстріли відомих правозахисників Олександра Тихомова, Юрія Литвиня, Валерія Марченка, Василя Стуса. Сергієнко також неодноразово викрив фальсифікацію виборів полковником Кондратьєвим, який будучи начальником карного розшуку Міністерства внутрішніх справ України, боровся за Сергієнко за право стати народним депутатом Печерської Райради Києва.

У зверненні секретаріату УРП сказано, що нині, поряд зі Степаном Хмарою та шістьма його приятелями, готується також розправа над О. Сергієнком.

Олександр Сергієнко народився 25-го червня 1932 року, батько його репресований у 30-х роках. Мати, видатна правозахисниця Оксана Мешко, провела в сталінських та брежнєвських катівнях 15 років. Сам Сергієнко став жертвою погрому української інтелігенції 13-го січня 1972 року (ст. 62 КК УРСР), антистуська агітація і пропаганда, 7 років ув'язнення і 3 роки заслання. Карався у відомому концтаборі суворого режиму Кучино на Уралі та на березі Охотського моря. Злігав за законом УССР від 17-го квітня 1991 року. Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні Сергієнко реабілітований.

Академік Андрей Сахаров у своїй небезпечній лекції писав: "Усі в'язні сумління, усі політв'язні моєї країни поділяють з мною чеканку небезпечної премії миру... Світлицький, Марченко, Стус, Сергієнко, Пронько. За кожним іменем — тяжка і героїчна доля, рана страждання, рана боротьби за людську гідність".

Секретаріат УРП закликав громадськість України вважати виступи на захист О. Сергієнкі та інших нових політв'язнів... "Іхні свобода — запорука свободи кожного з нас" — сказано у зверненні.

### В СЕНАТІ СХВАЛЕНО ДОПОМОГОЮ ДЕМОКРАТИЧНИМ РЕСПУБЛІКАМ СССР

Вашингтон. — Як повідомляє Бюро Українського Народного Союзу, 29-го липня Сенат схвалив додаток до закону ч. 1415, яким Уряд ЗСА має допомагати ССР. Додаток до закону вимагає, щоб допомога ішла також до тих соювських республік, що мають уряд вибраний демократичним способом.

Тут в першу чергу йдеться про балтійські країни, але американські репрезентанти в Конгресі, зокрема сенатор Роберт Дол, конгресмен Дейвід Боньор, який, як відомо є українським походження, конгресмен Джеррі Лой і сенатор Пол Саймон підтримували у своєму постанові на прийняття додатку до закону, що саме в насі, коли президент ЗСА Джордж Буш відвідав не лише Москву, але й Київ, ця допомога ЗСА мусить поширяться також на інші республіки, які мають уряди вибраний демократичним способом.

Додаток до закону ч. 1415 звучить так:

Політикою ЗСА є: 1) підтримувати демократизацію внутрішньої ССР і самовизначення та пильно спостерігати через міжнародні організації, зокрема через Гельсінкську комісію, питання незалежності всіх цих соювських республік, що того бажують;

2) продовжувати допомагати відновити незалежності Естонії, Латвії і Литви;

3) творити можливості міжнародної допомоги для підтримки тих республік, уряди яких були обрані демократичним способом і заохочувати до демократизації на терені цілого ССР;

4) сильно підтримувати мирні пологдження конфліктів між урядом ССР і балтійськими державами та іншими народами в рамках ССР, засуджувати кожне проголошення вийнятою до стану, військової окупації, блокування і іншого ужиття сили, яке вживає для того, щоб здушити демократизацію і самовизначення, і точно слідувати за небезпечною ужиття таких способів у боротьбі за самовизначення балтійських держав та інших республік ССР, які рішуче затримують нормалізації стосунків між ЗСА і ССР.

Голова Вашингтонського Бюро УНС Ежен Іванців ствердив, що перерішення цього додатку до закону вимагає, як вислідом співпраці з представниками всіх інших етнічних організацій, які також підтримують членів цих організацій.

### Розпочався пластовий спортивно-вишкільний табір

Клівленд. Огайо. — У суботу, 27-го липня, на пластовій оселі "Писаний кабінь" розпочався 16-й з черги спортивно-вишкільний табір, що його влаштував пластовий курні "Червона кабінь".

У таборі є 38 учасників і 13 булави. Отримано табору цього року є шт. Михайло Ставничий, ЧК, обомним

шт. пл. Андрій Гной, ЧК, кандидатом обомною шт. пл. Гале Кушнір, а осавомі ланковим інструктором шт. пл. Ігор Струтинський, ЧК. Серед інструкторів цього річного табору є пластуна з України шт. пл. Наталка Літківська з Рівного.

Закриття табору заплановано на суботу, 10-го серпня, о 11-й ранку.

### Ірак далі приховує свої запаси хемічної зброї

Нью Йорк. — Президент Іраку Саддам Хусейн не тільки хвалиться "перемоگو" у війні зальянських арміями, але старается вести давню тоталітарну політику і тактику брехні. Він, наприклад, заховав свою хемічну зброю і боеголовки до ракет "Скад" і категорично відмовився показати їх групі вчених представників Організації Об'єднаних Націй. При тому він цілковито ігнорує погрози президента ЗСА Джорджа Буша, що альянти, зокрема

З'єднані Штати Америки, Великобританія, Франція та інші зможуть функції, у яких переконують хемічну зброю Іраку, правдоподібно, хемічні та технологічні частини для виробу власної атомової бомби.

В середу, 31-го липня, виступив на засіданні Ради Безпеки ООН голова спеціальної комісії міжнародної організації, завданням якої було виявити усі складки хемічної зброї та атомові інсталляції в Іраку. Ролф Екюс заявив, що С. Хусейн приміняє на поволоні свої запаси і далі робить труднощі членам комісії ООН на всіх стадіях дослідницької праці. Екюс заявив, що комісія відвідала 46,000 хемічних боеголовки 650 тонн хемічних речовин, які можна використовувати для воєнних цілей. Крім того багдаські представники самі виявили 10-11,000 боеголовки і 300 тонн хемічних речовин, заявили, що їм не відомо про ніякі засекречені схоронища чи таку воду, плотиї і технологію для виробу атомової бомби.

На складах армії хороняться отруйні газу, гранати і гарматні снайди, велике число ракет "Скад" середньої зсяту та чимало іншої небезпечної зброї, яка підлягає знищенню.

В суботу, 3-го серпня до Багдаду прибула спеціальна комісія завданням якої є розшукати за біологічною зброєю при доповіді спеціальної апаратури. Спеціальна комісія зорієнтована міжнародними документами, можуть відвідати всі місця в Іраку. Вони планують оглянути ті місця, які зазначені на мапах західних військових і цивільних розвідних центрів, а також знищенню.

Цього року склад слухачів з військовими: підтримувати (Закінчення на стор. 3)

### СЕНАТ СХВАЛИВ БЮДЖЕТ ПЕНТАГОНУ

Вашингтон. — В останній день роботи Конгресу перед парламентським відкриттям Сенат схвалив 291-білоновий бюджет Департаменту оборони на 1992 фінансовий рік, що починається 1-го жовтня. Але це зовсім не означає, що прийнятий Сенатом план бюджету достатній.

Між версіями Сенату і Палати Репрезентатів, яка обговорювала і схвалила свій варіант оборонного бюджету ще у травні, існує різниця. Вона не стосується загальної суми, оскільки видатки Пентагону на 1992 фінансові роки Білий Дім і Конгрес узгодили ще восени минулого року. Різниця лише у статтях видатків.

Сенат брав до уваги пропозиції президента Джорджа Буша зробити на виробництво сучасних видів зброї — бомбардувальників Б-2 "Стелт", винишувачів F-117 "Стелт" та інших, а також прийняв рішення про розширення виробництва F-16, зокрема у повітряній обороні, які входить в систему Стратегічної оборонної ініціативи.

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (Па тріархія Канцелярія). — Як повідомив з Києва зв'язковий Патріархії Канцелярії Володимир Кателінський 28-го липня, в день св. рівноапостольного князя Володимира, екзархат Російської Православної Церкви в Україні, що діє під назвою Українська Православна Церква, вирішила відзначити цей день особливим пошануванням св. Володимира, а в соборі св. Софії. Очевидно, що візита ієрархів з Чаргороду та претензії Богослуження в найважливішому храмі України, були в першу чергу спрямовані на те, щоб зміцнити авторитет так званої Української Православної Церкви. Ця Церква, як відомо, викликає сьогодні в очах народу чимраз більше невдоволення з боку антихристиянських і антиукраїнських виступів, які вона вже неодноразово привертала на себе увагу. Беручи під увагу методи, якими оперує УПЦерква, треба також припустити, що Богослуження було проведене в соборі св. Софії з наміром спровокувати конфлікт між УПЦерквою та Українською Автокефальною Православною Церквою. Такий конфлікт вже раз був викликаний в жовтні 1990 року, коли Патріарха Московського Алексія зустріли під собором св. Софії не хемічеські, а православні релігійні, які вимагали від нього припинити свої претензії на чужу власність.

У неділю, 28-го липня, УАПЦерква таки не піддалася жодним провокаціям. Ієрархії цієї Церкви на чолі з Патріархом Київським і всієї України Метиславом, духовенство та віруючі Богослуження на схилах Дніпра біля пам'ятника св. князеві Володимиру. Богослуження Літургію і Мольбу в храмі св. Софії, де відбувалися хрестини народу українського, очолював і була голослення Патріарха Метислава Архиповського і Викторівського Володимир, Єпископ Рівненський і Житомирський Антоній та Єпископ Миколайський і Херсонський Роман. В урочистостях взяла участь велика кількість народу. Крім парадних чотирьох храмів УАПЦеркви в Києві були гості з західних та східних областей України. На присутній на Богослуженні маюріа безліч хоругв та національних прапорів.

Після Мольби до зібраних промовив Патріарх Метислав. У своєму промові, зокрема, на змісті, "Мілитувати за Україну", Патріарх закликав український народ з'єднатися в одну велику Христову сім'ю, щоб всі, як брати, славили величчя ім'я Всевшнього. Патріарх також закликав на такий спосіб, який кривавому шляху, який Україна пройшла до нинішнього, вже третю чергу відродження УАПЦеркви. Підсумком цього відродження, сказав Патріарх, повинен сьогодні кріпиться весь Богослуживий український народ.

Молитвою "Боже Великий, Єдиний" та національним гімном закінчилися урочистості.

У СВИТІ

ГОЛОВА Верховної Ради Вітаутас Ляндсбергис на пресовій конференції у зв'язку з виступом литовських митників заявив, що за історично-акцією створюється збройні сили Соювського Союзу, які свідомо спрямовуються на посилення напруженості і розпалювання ненависті в суспільстві. Литовські власті мають особу, яка була свідком нападів.

МІНІСТЕРСТВО закордонних справ Естонії у зв'язку з виступом литовських митників зробило заяву, в якій винув за цей злочин покладається на керівників Соювського Союзу.

У СТОЛІЦІ Грузії Тбілісі відбулася нарада представників політичних партій і рухів тих соювських республік, які відмовилися підписувати новий соювський договір. Депутати Молдовії, Литви, Латвії, Естонії і Вірменії обговорили питання сильних дій, які мають забезпечити здійснення економічних та політичних пільг цих республік.

В ЧЕТВЕР, 31-го липня, стався вибух у вагоні пасажирського потягу, що їхав з Москви до Баку. 16 осіб загинуло, 15 поранено. На час вибуху потяг наближався до загнєтанського міста Махачкалі. На місці залізничні працівники вже друга добу працюють за останні два місяці.

### ІЗРАЇЛЬ І ПАЛЕСТИНЦІ ПОГОДИЛИСЬ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У МІРНИЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Єрусалим, Ізраїль. — Після чотирьохднівних дебатів кабінет міністрів ізраїльського уряду прийняв рішення в неїдлі, 4-го серпня постанову про участь у мирній конференції і визначити делегацію, яка відіграє має присутити до підготовки праць виправованих, спільно з прем'єр-міністром Іцхакм Шаміром, стратегію, яка буде застосована на конференції з'ясовуваний на жовтень цього року.

Хоч наради кабінету проходили за закритими дверима, кореспонденти довідалися про деякі подробиці бурхливого засідання під час якого І. Шамір так втримався при владі, бо деякі маленькі консервативно-релігійні партії погрозували, що рішення про участь в мирній конференції означило б відмову від ізраїльської державності, що знайшло формулу спрямувати усіх палестинців, які зустрілися з Дж. Бейкером в Єрусалимі. В неїдлі, 4-го серпня пізно нечором голова квартира ПВО в Тунісі опублікувала комунікат у якому сказано, що мирова конференція відбудеться і у ній братимуть участь палестинці. Абу Шаріф, представник Шарон, який, щоб переконати учасників конференції, підписав за рішенням на будову нових мешканцевих комплексів на окупованих арабських землях, призначених для поселення жителів з ССР.

Очевидно було, що участь ізраїльської делегації в конференції, а що до складу делегації то він бачить компроміс, який може задовольнити Ізраїль і палестинців. Про цей компромісний план палестинці говорили з делегатами ЗСА у Ізраїль.

Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що дипломатичні розмови Дж. Бейкера увінчалися успіхом, хоч він втратив деяку частину престижу, бо ізраїльські екстремісти закинули йому засекречені розмови з палестинцями-членами ПВО, хоч він поголосу категорично заперечив.

У той час, як кабінет міністрів у Єрусалимі наводив справу участі у мирній конференції, державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер продовжував розмови з лідерами арабських країн і палестинськими організаціями.

В АМЕРИЦІ

МІНУЛОГО ТИЖНЯ Федеральна комісія інформації дуже порадувала Американську телевізійну компанію, рішенням об'єднати деякі і досі існуючі заборони, які обмежували можливість цієї фірми давати спеціальні дані на послуги далекого віддалення для великих фірм-клієнтів. Це потягнуло вивіщення даної урядової комісії уможливити АТ і Т більш агресивно змагатися про приднання великих фірм як своїх клієнтів.

УРАДОВІ ЧИННИКИ заявили, що число американських громадян, які поділяють на державу допомогу з приводу безробіття, зменшилося на п'ять відсотків у половині липня, чим вказують на можливість кращих сподівань на ринку праці. Департамент праці подав, що число аплікацій на допомогу в половині липня було 404,000, на 21,000 менше, як тиждень раніше. З думкою, що це може вказувати на кращі економічні можливості в недалекому майбутньому, погоджується також приватні установи.

ВИБОРЦІ, у найновіших опитах переведених шоденником, "Волл-Стріт Джорналс" і "Тіме" між мережею Ен-Би-Си, узгадує у 50 відсотків, що ЗСА не є на правильному шляху, не зважаючи на те, що 67 відсотків опитуваних погоджується з думкою, до Джорджа Буш добре виймається з обов'язків президента країни. Згідно з твердженням Пітера Гартта і Роберта Тігера, які переводили ці опити, це являється досить небезпечним явищем. На думку американської виборчої комісії, президент Дж. Буш найбільше виглядає як кандидат про внутрішній справу країни, який турбує громадян. 45 відсотків із них є до тієї ж дати розмов, що сумніваються в тому чи зможе Президент ці домашні проблеми успішно пологодити.

УРАДОВІ ЕКОНОМІЧНИЙ барометр даліше вказує на повільне видужання, але аналітики відразу підкреслюють, що різкий спад фабричних замовлень вказує, що це видужання проходить досить непевним шляхом. Департамент торгівлі твердить, що головні показники в червні зросли на 0,5 відсотка, не зважаючи на спад фабричних замовлень, про який повідомляв вчора вчора. Сунг Вон Сон, економіст при Норвест корпорції у Мінеаполісі заявляє, що повільний зворот почався у другому кварталі року.

НАЙБІЛЬША в країні організація, яка виступає в обороні громадських прав, і провідники зоорганізованого робітничого руху, які є охоронюваними виступами перед кореспондентами засобів масової інформації заявили, що вони є проти номінації судді Кларенса Томаса до Верховного Суду ЗСА. Д-р Вільям Гібсон, голова Крайової асоціації для поліпшення становища негрів, сказав, що до цього їх змушує неспокійний погляд судді К. Томаса щодо громадських прав. Не зважаючи на це, прихильники та опоненти його номінації вважають, що його кандидатура буде схвалена, але Уряд президента Джорджа Буша матиме сильну до поборова опозицію.

### ЗВЕРНЕННЯ

У зв'язку із запитаннями відносно відзначення ювілею Михайла Грушевського, Президія Наукової Ради при СКВУ подає до відома:

1. Наукова Рада при СКВУ, як координатор українських наукових установ в діяспорі у співпраці з Академічними комітетами для відзначення 125-річчя з дня народження проф. М. Грушевського, який очолює проф. Леонид Винар, влаштує ювілейну наукову конференцію 19-го 20-го жовтня д.р. в приміщенні УВАН, 206 В. 100-та вулиця, в Нью Йорку.

2. До Академічного Комітету входять видатні організатори українського наукового життя та українські вчені, які є членами різних наукових установ.

3. Президія Секретаріату СКВУ проголосила 1991 рік — ювілейним роком проф. М. Грушевського. Президія Наукової Ради при СКВУ закликає всі установи, які є членами Наукової Ради, взяти участь у праці Академічного Комітету для відзначення 125-ліття з дня народження М. Грушевського, найвидатнішого українського історика і першого Президента Української Народної Республіки.

За Президію Наукової Ради при СКВУ:

Проф. Василь Омельченко  
голова

Проф. Наталка Паузіук  
секретар

### На Соювізці проходить Вчительський Семінар



Учасники вчительського семінара на Соювізці

Соювізка. — Тут розпочався Вчительський Семінар для підвищення педагогічних кваліфікацій вчителів шкіл українства. Це вже сьомий з черги рішдншкільний семінар, який влаштує Шкільна Рада, а спонсором його Український Народний Союз.

Тяжко не додати, чи не надіновати значення цього вишкільного вчительського оередку для дальшого існування шкіл українства, а також для вчителів з України, які мають особливу надолу знати обсягів у і правдиву історію України, літератури та культури.

Програму семінару приготує Управа Шкільної Ради в такий спосіб, щоб вода найбільш охоплювала українськнх предме-

(Закінчення на стор. 3)

# СВОВОДА

FOUNDED 1993  
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302  
Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A.: (201) 451-2200  
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:  
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302  
Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036  
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переплата на рік \$40.00, на півріччя — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00  
Для членів УНСову \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00  
Чеки i "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті i дописи підписані авторами, не muszą відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати i скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор сам це вказав застеріг, допущивши заздалегідь коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

## Чи мир на Близькому Сході?

Терпеливість, упертість i діалектичний хист перекопання — це засадничі прикмети кожного доброго дипломата. До того доходить ще знання справи i знання — з ким маєш діло. Всі ці прикмети має американський державний секретар Джеймс Бейкер, колишній секретар скарбу, колишній шеф штабу Білого Дому, який зрісся був тогочасним, щоб стати надзвичайно успішним керівником виборчої кампанії Джорджа Буша три роки тому. За фактом адвокат, з високими правничими й економічними студіями, надзвичайно елегантний у формах поведінки, ніколи не підносить голосу, i всіма своїми прикметами i кваліфікаціями осягнув неосягнне: довів до рішення переставити оцінню цього року регіональну конференцію на Близькому Сході під спонсорством Америки i Советського Союзу, які проте не будуть втручатися до сутніх переговорів Ізраїля i його арабських сусідів.

Іцак Шамір, ізраїльський прем'єр, голова націоналістичної партії Лікуд, яка створила бльок із крайніми правими партіями ортодоксальних релігійних фанатиків, думає, що в нагороду за послуги Америці, щоб не дати спровокувати себе іракським атаками ракетами i не втрутяться до війни проти Іраку, — думає, що в нагороду за це зможе надати „ад інфінітум“ зберігати окупацію арабського правобережжя Йордану, смуги Газі й верхів'я Голан. Думає, що можна до безконечності правити на окупованих землях брутальною силою поліції i війська. Помилувався. Ніка неформальна ситуація не може існувати вічно. I для Америки та міжнародної коаліції у війні проти Іраку більше заслужилися арабські країни — Єгипет, Савдівська Арабія, Сирія, Ємірати — як Ізраїль. Перевішив перемогу війну проти Іраку з приводу окупації Іраком Кувейту — не можна було залишити незаточену проблему окупації арабських земель Ізраїлем. Джеймс Бейкер ідав у цій справі з доручення президента Буша кілька разів до столиць арабських країн i до Єрусалиму — i за кожним разом усі ті подорожі й усі шораз нові пропозиції Бейкером пліни розбивалися од спротиву Шаміра. Як коли з початком цього місяця Сирія — i за нею усі інші арабські країни погодилися на план президента Буша скинути регіональну конференцію під спонсорством ЗСА i СССР — створилася ситуація, в якій Шамір опинився ізольованим. Після війни проти Іраку престиж Америки та персонально Джорджа Буша надзвичайно зріс у міжнародному світі. Тепер він робить заходи, щоб закінчити стан перманентної загрози нової війни від часу останньої у 1967 році. Той стан хронічної загрози, стан вічної невпевненості, створює нереструнну атмосферу. Шамір відкидає формулу „мир в заміну за зречення окупації“, але в самому ізраїльському народі настало у цій справі роздвоєння, — прибули масово з СССР жидівські іммігранти хочуть миру, а не окупації арабських земель, — того самого хоре опозиція під провідом Шимона Переза, приналежна до тих колишніх міністрів закордонних справ Ебба Ебан — чи Шамір хоче чи не хоче ця конференція відбувається.

Очевидно, будуть радити над компромісами. Ледве чи на 100 від. виграють палестинці, яких репрезентуватиме делегація Йорданії плюс палестинці з Ізраїля. Ледве чи буде позитивно вирішена проблема Єрусалиму. Америка дотепер не визнає Єрусалиму як столицю Ізраїля, що вважає, що це історичне місто з релігійними пам'ятками трьох віровізань — повинно бути зневалізоване, хай би навіть під формальною адміністрацією Ізраїля. Але Америка наполягає на купісми, щоб прийнято компроміс i щоб настав мир. Коли мир настав в Європі, в Атлантичському й Тихо-Океанському обшарі, то смішно було думати, щоб на переходи до миру на Близькому Сході стоїв Іцак Шамір, слабкого державничого формату чоловік. Коли настане мир між Ізраїлем та арабським світом, то це буде історична заслуга Джорджа Буша i його правої руки — державного секретаря Джеймса Бейкера.

В СЕРЕДУ, 31-го липня, під час зустрічі міністра закордонних справ Румунії Адриана Нестасе i міністра закордонних справ Молдови Ніколае Плу вирішено творити три нові пропуски пункти на кордоні Румунії i Молдови.

## ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА БУША НА ЛЕТОВИЩІ У КІСВІ

Пане голово Кравчуку! Для Барбара i для мене це велика приємність — відіслати доброго друга, друга івів, з вікон нашого літака під час приземлення ми бачили багато чудових церков, побудованих на горах ващого міста. Україна, як ми всі знаємо, це батьківщина багатьох християн, тисяч американців. У нас в Вашингтоні стоїть статуя українського поета i художника Тараса Шевченка. Своєю часу, роздумуючи над демократичним експериментом в Америці, він написав:

Ми оджемося Вашингтону з новим i праведним законом? А оджемося-таки колись?

Тут, щоб сказати вам, що З'ясувати собі відносини нового світового ладу, заснованого на тому, що Шевченко називав „новим i праведним законом“. На владі закону i на гарантії справжньої економічної новизни наслідок цієї катастрофи, релігійної свободи. Так світ проходить через гіркий перемін. Означє і змінами приходить нової можливості i надії на майбутнє.

Американський народ вітає ті зміни, які здійснює Советський Союз, благословляє вільними ринками i вільними людьми. Ми палко бажаємо пропонувати допомогу i надати там, де вони потрібні. Бажаємо бачити новий світ, який єдиний спільних інтересів. У тому дусі ми недавно відіслали генеральне консуляство в цьому великому місті, що символізує тривалу американську присутність з мексиканським і службою Америки з Україною.

І я прибув сюди після двох днів дуже продуктивної праці у Москві. Ми з президентом Горбачовим підписали історичного значення документ, який перший в історії стратегічної збройної сили обох наших країн. Означє ми також говорили про мир i доброту з надією, що наші країни можуть збільшити торгівлю i ділитися ідеями та досвідом одна з другою.

Тепер ми з приємністю очікуємо зустрічі з голо-

вою Кравчуком та іншими українськими лідерами. Ми хочемо поширити рамки наших відносин з народом цієї республіки, збільшити її вплив на наші економічні зв'язки, поширити діяльність на культурних, суспільних, академічних та професійних обмін. Ми хочемо далі підтримувати міжнародні економічні стосунки з урядом Горбачова, але ми також усвідомлюємо важливість ширших зв'язків з Україною та іншими республіками, з усіма народами Советського Союзу.

Я надіюсь, що ви знаєте, що американський народ турбується долею людей України, Росії та інших коветських республік. Після норвільської трагедії американські громадяни та ірландські політичні організації відгукнулися з почуттям глибокої турботи i шпєртістю. Американські лікарі допомагають українським представникам вирішувати питання довготермінових наслідків цієї катастрофи, для здоров'я населення. У рамках президентської ініціативи в справі медичної допомоги, ми поставили необхідні фармацевтичні припаси для допомоги в наданні медичної допомоги.

Висиний народ. Ваше багате i славне минуле — це століття зрушень i змін. Ви перші привезли християнство до цієї частини Європи — цього розриву між Європою i Чорним морем. Християнство закріплює тут над тисячу років тому, коли київський князь Володимир хорестив своїх прихильників в Дніпрі. Тепер перше за останні 40 років переірає історичну українську Антєкенту, колишній центр Церкви повернувся до Києва із свободою ієроувидувати свою віру. Серед усіх віровізань України розпочалося відродження нормальних католічних православних, серед яких і інші. У деяких відношеннях вже настав новий день.

Дуже дякую, пане голово Кравчуку, за те, що велика приємність — бути тут. Велике спасибі за Вашу теплу гостинність.

Микола Сітхута

## ВІД КОПЕНГАГЕНУ

Другої конференції в Москві поклали на уряд СССР зобов'язання „розпочати функціонування праці всіх урядових делегацій на протязі кількох тижнів, а одночасно i представників різних неурядових організацій, які, за установленням традиції, беруть участь в координації всіх відкритих пленарних сесій i які активне „доббє“ — поза кулуарами конференцій. Рішенням попередніх зустрічей у рамках КБС-у, уряд СССР зобов'язався забезпечити неурядовим представникам, політичним діячам i парламентарістам усіх країн можливість повної свободи взаємного порозуміння i співпраці, а також спільні з правозахисними рухами i політичними організаціями в СССР.

Для Горбачова, відбудути цієї престижної конференції у Москві старо нагодою продемонструвати пересі-

## ПРОМОВА Л. КРАВЧУКА НА ЛЕТОВИЩІ ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ ДЖ. БУША

Звертаючись до Дж. Буша Кравчук сказав: Шановний пане Президент! Пані панове! Товариші!

Сьогодні ми сердечно вітаємо на українській землі високого гостя — Президента великої держави — Сполучених Штатів Америки Джорджа Буша, його дружину.

Шіри слова привітання адресуюмо також відомим державним діячам США та іншим особам, що супроводжують Президента.

Ми надіємося Вашою приїзду на Україну, пан Президент, винятково великого значення i сподівалося, що ви уявите в історію як важливий крок до нової оцінки ситуації, що склалася в нашій країні i в політичному, i в соціально-економічному плінні. Ваш візит відображає ті зміни, які відбулися за останній час у наших країнах, у міжнародних відносинах, у світі в цілому. Не заважаючи на все складність i суперечливість політичних процесів, визначальним напрямком сучасного світового розвитку є радикальні позитивні зрушення, яким людство має заявляючи далекоглядний погляд наших держав, що спонукають до гуманного i справедливого миру.

Викликає особливе захоплення той факт, що Ви приїхали до нашої республіки відразу після підписання у Москві документу історичного значення — догвору про обмеження i скорочення стратегічних наступальних озброєнь. Український народ цінує цей акт як ще один конкретний крок до здійснення нагального i повного роззброєння та побудови світу без зброї без війни.

Ваш приїзд на Україну відбувається в складний для республіки час. Але на основі декларації про державний суверенітет, завдяки прагненню до національної злагоди. Україна крок за

кроком просувається по шляху до суверенітету, утверджує навколо цієї високості цілі стабільності i громадської безпеки, 52 мільйонів українців, росіян, євреїв, поляків, болгар та людей інших національностей живуть i працюють в Україні дружньо, для всіх них українська земля є їх рідною землею.

Ми твердо стали на шлях демократії, ринкової економіки, суверенітету. I в цьому нас підтримує більшість людей.

Сполучені Штати Америки, які прийняли декларацию незалежності, які одними з перших проголосили на весь світ ідеали свободи, рівності i братерства, знають цінну справжню суверенітет i зрозуміють цінність правової держави народу України. З урахуванням політичних, економічних реалій ми проводимо курс на утворення нового союзу — союзу суверенних держав, на зміненні i подальший розвиток наших зв'язків з усіма республіками. I цей курс підтримує народ, навколо нього консолідується різні політичні сили. На міжнародній арені Україна прагне набути статусу повноправного члена світового співтовариства, інтегрувати своє господарство у світове господарство.

З Вашим приїздом, пане Президент, ми поїздуємо наші спільні зусилля на встановлення безпосередніх відносин між Україною i Сполученими Штатами Америки, в розбудову яких уже закладено перші цеглини. Ми сподіваємося, що після Вашого перебування в Україні сюди підуть інші люди Сполучених Штатів, а ми будемо створювати всі економічні i правові міжнародні умови для їх підготовки.

Ще раз ширі вітаю Вас, пане Президент, пані Буш, всіх членів американської делегації на гостинній землі України i кажу вам: „Ласкаво просимо!“

Введення цього міжнародного гуманітарного форуму була покликана спеціальна комісія, що і очолював заступник президента Геннадій Янаєв. Цей колишній апаратчик Компартії, якого сам Горбачов висував на пост голови Верховної Ради, покинув у склад своєї комісії представників різних міністерств, а також, мабуть, билиш для декорації, залучив до неї представників культурних установ i громадських організацій. У цьому організмі комісії є секретаріат, що його очолює один з заступників міністерства закордонних справ, В. Петровський. Завданням секретаріату є технічне виконання протоколів конференції, а також пошуків на еміграції i на інтелектуальну свободу. Про яскраві розбіжності поміж законодавчими рішеннями в цих сферах суспільного життя i практикою адміністрації, про розрив між системою комуністичної КГБ i його союзників у апараті Компартії, не приходить пригадувати. Вони відомі всім, хто стежить за подіями в Україні та інших республіках.

Для притягування i перетворення в 1954 року науково-професійного та інформаційного місячника — журналу „Лікарський Вісник“. Його першим редактором був також д-р Р. Оєнчук. Означє, з приводу, про які читачі доводяться в книжці, редагування небагато перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джуля, який i досі, не зважаючи на перебігання професійною працею, вже протягом 24-ох років на високому рівні редагує, щі єдиний україномовний медичний журнал у світі. Не тільки редагує, але в разі потреби перебігало, а саме: в 1967 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“, а потім і в 1968 році, коли вийшов „Лікарський Вісник“ (обидва вже не живуть), як роки, 1967 року редактором став наш відомий отоларинголог та клінічний професор в Чикаго д-р Павло Джу



## Від Копенгагену...

(Закінчення зі стор. 2)

приміщення і ресторани, не-ефективність системи телефонного зв'язку, неспроможність забезпечити тисячі гостей елементарною обслуговуванням, це загальнодомітні труднощі, які зустріли у всіх делегатів і гостей конференції. При цьому треба врахувати факт що, крім багаточисельних урядових делегацій і представників пресових агентств, до Москви прибувають сотні представників громадсько-політичних організацій різних країн, щоб під час конференції провести свої власні паралельні наради, виставки, поширити зв'язки та взагалі репрезентувати свої спеціальні інтереси.

Тут слід згадати, що можливість впливати на настання і рішення представників різних урядів на конференції цього типу зростає зі створенням в квітні цього року Парламентської асамблеї держав-учасників Гельсінкського процесу. На окремій нараді, яка відбулася в Мадриді 2-го і 3-го квітня, закладено рішення про створення такої Асамблеї як консультативного тіла, яка мала б співпрацювати з вже відвіданою існуючою Парламентською асамблеєю, що діє в системі Ради Європи. Отож, відтепер парламенти різних країн зможуть колективними рішеннями посилювати тиск на своїх урядів, приймаючи потрібні резолюції на форумі Асамблеї. Важливим результатом мадридської наради було, що такі рішення будуть переводитися голосуванням, а не на основі консенсусу, який практикується на всіх конференціях КБСЕ. Впродовж наступних тижнів Асамблея буде далі керуватися принципом консенсусу.

Крім посиленої ролі парламентів треба передбачувати рівнобіжне посилення можливостей впливу неурядових організацій. Створена на терені Європи Гельсінкська Громадська Асамблея уже залекнувала свій намір стати рівнобійним повноправним партнером існуючих між-

рядових інститутів для того, щоб „знизити“ впливати і доповнювати ці інститути, які потепер уряди держав-учасників КБСЕ поклали зорі. Ця установка має намір вкоренитися на зростаючій волі руху „Громади Європи“, який навіть видає журнал „Юропін Ситизен“ і ставить своїм головним завданням інформувати нові концепції співдії та форми співпраці європейських народів, незалежно від готовності політиків прийняти такі концепції як свою платформу.

Питання участі делегацій України та інших республік в нарадах московської конференції напевно було заблюмоване „союзною“ комісією під проводом Янаєва. Використовуючи свою роль господаря конференції і засаду консенсусу серед держав-учасників КБСЕ, Горбачов напевно не був готовий допустити на залу нарад представників республік, що не підлягають його новий союзників автономії, незалежності та інших республіканських суверенітетів.

Подібно як це було на минулорічній конференції в Парижі, участь представників України, мабуть, обмежиться до робочих депутатів Верховної Ради з нагородними делегаціями поза кулуарним нарадом. А все ж було б дуже побажано, щоб політична зрілість демократичних партій і громадських організацій України вказала, що ефективніше „добити“ серед присутніх країн неурядових організацій є кращою частковою політичного процесу. Цей шлях напевно використав представники баттлфішів, при допомозі яких делегації скандинавських країн, для приєднання симпатій до їхніх змагань за незалежність.

Шлях до участі України як повноправного партнера у європейських процесах і політичних та економічних структурах — непростий, а приєднання треба зводити на кожну мить, використовувати кожну можливість.

## На Союзі...

(Закінчення зі стор. 1)

Україні, а четверо недавно прибули з України на постійне чи тимчасове перебування в Америці, четверо з Канади та семеро з ЗСА. Наважання триває щоденно по сім академічних годин, ранком від 9-ї до 12-ї, а по полудні від 4-ї до 6-ї.

Лектори на семінарі: проф. П. Маллер — українська мова; мовознавство — д-р І. Гурик; українська література — д-р Є. Федоренко та І. Могилницька (з України); історія України — д-р Ю. Гасицький; культура та музика — д-р Я. Хойнацький. Передбачені гості —

лектори: С. Смертук (з України) та д-р Т. Гучак.

У четвер, 1-го серпня, відбувся літературний вечір зустрічі з Галиною Могилницькою, а в п'ятницю, 2-го серпня, зустріч літературно-художньої критики, культурного діяча та дисидента С. Смертука з українською громадою на Союзі, а в суботу, 3-го серпня, С. Смертук дає лекцію з літератури для слухачів учительського семінару. Семінари очолюють керівник — д-р С. Федоренко, голова Шкільної Ради, заступник д-р І. Гурик, адміністратор — Стефанія Кавасюк.

## Ірак далі...

(Закінчення зі стор. 1)

не ті, які їм пропонує іракський уряд. Екіпс повідомив Раді Безпеки ООН, що Ірак знищив 62 балістичні ракети, а також таку ж кількість ракетних платформ, з яких армія вистрілювала ракети „Скад“, а потім перевезла їх в інше місце. Інспекція Іраку триватиме до жовтня,

якщо вміжчас не виникнуть інші труднощі. Він підкреслює, що іракці за всяку ціну хочуть скрити перед комісією записи ракет і інші технології для виробу атомової бомби.

„Немає сумніву, що Ірак хоче обманути Раді Безпеки ООН і послати нею комісію“, — заявив Екіпс.

## Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає в Києві і виїжджає на виклики домі.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Професійна хвороба: кари і зуби. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймає тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мінгайті

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса в Києві

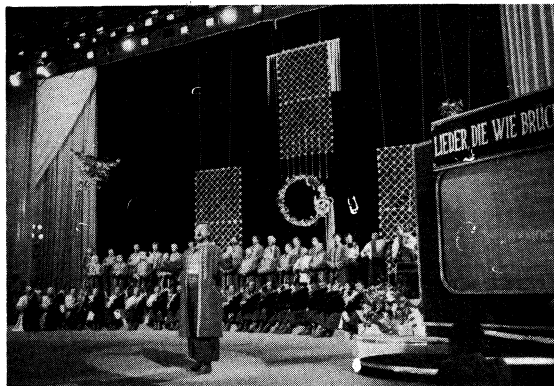
105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

## ІНВЕСТИЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

### Струсівська Капеля Бандуристів „Кобзар“



Концерт капелі „Кобзар“ на телебаченні Німеччини.

Капеля бере початок зі села Струсів, яке прилягло до Тернополя. Там є великий Будинок культури з вигідними приміщеннями для капелі і найбільшою в Україні школи кобзарського мистецтва, яка має понад 50 хлопчиків. Не знаю, чи менше поскупіли, але в радянські часи брали також дівчат. Для підсилення своїх думки навіть ілюстрацію ансамблів і шкіл бандуристів, дівчат і дівчат є в близькості. Як сильніший аргумент, подивіться ім'я бандуриста України, який оселився в містечку з назвою і солістами-віртуозами. Третій аргумент, який я вже, мабуть, знайшов, — це дитяча капеля бандуристів „Проліски“ в Ялті. Маю враження, що останній приклад був для них найбільш переконливим.

Капеля „Кобзар“ нараховує понад 60 осіб. Серед них є робітники, вчителі, культурно-освітні працівники, солісти, поети, композитори — Павло Антонович, Миколай Лавичук, Богдан Іван Кравчук, Брати Богдан і Іван Кравчук, з перших членів капелі. Вони з'явилися до першого керівника капелі Володимира Обухівського, незважаючи на те, що тоді ще добре інструмент не було, а вони добре знали ноту. Було це в 1957 рік. Іх перші кроки виявилися нехиткими, але впевненими. Репертуар почали з поезії свого односельця поета Степана Будинця з його своєрідного гімну „Цвітуть в Тернополі сади“. За виконання цієї пісні брати Кравчуки удостоїлися дипломом першого ступеня на міжнародній конкурсі в містечку Ім'я. Від часу існування капелі брати Кравчуки написали більше сотні пісень. Вони кажуть, що пісні завжди живуть і живуть під сивий гомін бандури. Писати музику вони почали на слова місцевих поетів, які оселилися в красу рідиного Надбужчя. Дуже швидко репертуар збільшувався своєрідними піснями: „Тернопільський вальс“, „Над озером“, „Мок Тернопіль“, „Тернопільська казачина“ та „Грай, моя бандуро“ на слова місцевого автора І. Пихальського, пісню, що незмінно живе в репертуарі капелі, стала її гордістю і окрасою.

Треба сказати, що творчість в капелі „Кобзар“ — це жорстка старанність в житті кожного члена капелі. Незважаючи на те, що члени капелі — різних професій, але у всіх їх є спільна любов до пісні, а головне до дивовижної бандури.

Але єдине — це, бо в капелі зійшлися люди, які всім серцем широкі тягнуться до великого і світлого в житті — вершини мистецтва. Для творчого становлення капелі багато сил і енергії доклали композитори, керівники, виконавці, народні мистецтва України, бандуристи відродили, включили до свого репертуару ряд нових творів, зарекомендували заслужене визнання.

В 1969 році капеля була нагороджена Почесною грамотою Верховної Ради України за участь у днях української літератури і мистецтва.

В 1970—1990 роках брали участь у концертах в Києві, у традиційних святах пісні у Львові, в Івано-Франківську та Тернопільській республіках. В 1980 році бандуристи взяли участь в культурній програмі XXII Олімпійських ігор.

Кожного року бандуристи капелі „Кобзар“ досі ділять нових виконань майстерності. Вони стали постійними учасниками всеукраїнських та республіканських конкурсів, радіоконкурсів. Їх виступи неодноразово транслювали центральні і українські телебачення, а також Інтербачення — для Німеччини.

Найбільшими подіями в житті капелі були виступи в Києві — з Капеллю залі Імени М. Ісенка, на батьківщині Остапа Вереся — в с. Сокіриних на Чернігівщині, у місті Канданові на могилах Раїси Шевченко, де бандуристи поновили спадку своїм самобутнім виконанням. Струсівські кобзарі успішно виконують складні корови та інструментальні твори української та зарубіжної класики.



Струсівська капеля бандуристів „Кобзар“.

Значний вклад у скрапіння розвитку кобзарського мистецтва капелі відзначено нагородою Батьківщини.

Терпеливому художньому керівникові і головному диригенту капелі Богданові Івановичу надано звання „Заслуженого артиста України“, за те, що він постійно прищеплює класичним любов до музичного і корового мистецтва. Всеукраїнська фірма „Мелодія“ неодноразово випускала платівки з записами творчості капелі. За роки виступів капелі на республіканських конкурсах, вони зарекомендувалися десятками золотих медалей. Вдарили пальці по струнах бандури. І, здається, саме звучить — озвучується сама душа українського народу.

Аматори кобзарського мистецтва бажано капелі скорого приїзду з концертами до нас на вілну землю Вашингтона.

Микола Чорний

## Привітали Владуку

Українська громада в Асторії, Н. Я., а особливо українська католицька парафія Чесного Хреста, в неділю, 30-го червня, була дуже оживлена і радісна. В церкві Чесного Хреста відбулася перша Служба Божого слова. Іларію Олександровича, народженого в Бразилії, якого спроводили до Америки о. парох Олександр Гавалюка, а всі оплатили навчання оплатили парафіяніки Марія Подольська, яка вже має трьох дітей, і інші сини Асторії Василій, Дуконівський ієвєнко доклав Владуку Інокентій Лото-

цький, який приїхав з Чикаго до Асторії на запрошення о. О. Гавалюка. В Асторії є парафія, які пам'ятають Владуку Лотоцького ще з 1930-их років, коли він був студентом-теологом в монастирі Отвів Василій в Лаврові. Отже привітали Владуку Лотоцького дуконівським ієвєнком, гір Карпат, де знаходився монастир Отвів Василій. Громада Асторії радо вітала Владуку, а головне ті, котрі пам'ятають його молодим монахом.

Парафіяніки церкви Чесного Хреста

НА ВСЕСВІТНЬОМУ з'їзді лентисти, що відбувся недавно в Парижі, спеціалісти зійшлися на тому, що існуючі штики для зубів незадовільно виконують свої функції. Вони заздалегідь тверді, їх гостра шестина лусе смалець покриття зубів і драпає асна.

Помолимося за наших друзів

## ЗАПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв

Фонду Катедр Українознавства

Впрен. о. декан Петро Огірко відслужить Запокойну Святу Літургію у п'ятницю, 16-го серпня 1991 року, о год. 9-й ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвети Богородиці, в Озон Парку, Н. Я. в Блаженній Пам'яті:

ІВАН БОРИСА  
СТЕПАНОВИ ВОРОХ  
ЯРОСЛАВА ГУРУ  
ПАВЛА КОПІСНИКА  
ІВ. ВАСИЛЯ КОСТУБЯКА  
КОРЯ ПАВЛІСЬКОГО  
Д-РА РОМАНА МИКОЛАЄВИЧА  
Д-РА МИРОСЛАВА ОРЛОВСЬКОГО  
СТЕПАНА ПИХИДА  
СТЕПАНО ІВАНУ

Всіх Вір. Жертвувати ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів.

Помолимося і за всіх відправив Запокойної Богослужби, щоб померлі з нами в покоїх молитов до Всевисшого за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіїв ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗКУТИВА  
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА  
(ФКУ)

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що дня 23-го липня 1991 р. прийнявши Найсвятіші Тайни після короткої і тяжкої недуги упокоїлася в Бозі наша найдорожча МАМА, СЕСТРА, БРАТОВА бл. п.

Марія з Пеленських Гелемей

нар. у Комарні на Львівщині, проживши 71 р.

ПОХОРОН відбувся дня 25-го липня 1991 р. із греко-католицької церкві ім. св. о. Миколи в Пассеюку, Н. Дж., а опісля на цвинтар ім. св. Духа, Гемптонбурі, Н. Я.

Горем прибиті:

син — ОЛЕГ

сестра — СОНЯ ПРУХНИЦЬКА зі синами:

ОСТАП з дружиною ЛІДИОЮ та дітьми

АНДРИЙОМ, СТЕПАНОМ І

ОЛЕКСАНДРОМ

МАРІЯНОМ з дружиною ГЕЛЕНОЮ

ОЛЕГ

БРАТОВА — НАТАЛІЯ ПЕЛЕНСЬКА з дітьми:

ВІРОЮ ЕКЗКУТИВІМ ІВ. МИКОЛО ПЖУ, та

дошками ДОУН І ВІРА АНН

МИХАЙЛО з дружиною ЕВЮЮ та їхніми

дітьми:

МИХАЙЛОМ з дружиною МЕРІ

І ОЛЕГОМ КРИСТОМ

ЛІСА

Ближча й дальша родина в ЗСА, Канаді та Україні

Успокійтеся, душі наших друзів!

3 болем дуже поволимо по смерті моего брата,

з 25-го липня 1991 р. на вісімдесятому році життя

сл. п. д-ра медицини

Євгена Омельчука

учасника боїв під Бродами української дивізії „Галичина“.

Як поповнення відбув 11 років тому в Норфольку і стало

був переслідуваний.

Залиши у смутку:

дружини — НІНУ

двох синів, котрих втнув і

сестру — НЕОНІЛУ ГОРДІЄНКО

ХАЙ РІДНА ЗЕМЛЯ ВОЛИНСЬКА БУДЕ РОМУ ЛЕГКОЮ!

18-го серпня 1991 року  
Послість УСОСередку  
„ТРИЗУБ“  
при дорогих: Кант Лайн і Повер Стейт Род  
Горшам, Па.

Окружний Комітет УНСоюзу Філадельфійської Округи  
— вштовпує —  
**Союзний День-Пікнік**  
Початок о год. 1:30 по полудні  
До участі запрошуємо все Українське Громадянство, членів Союзу міста Філадельфії та всіх доополітичних місцевостей сусідніх штатів.

ПРОГРАМА ДНЯ:  
• Піднесення прапора  
• Вітання  
• МІСЦЕВА ПРОГРАМА:  
• „ЗВУКИ СОЮЗІВ“ — гості з України  
• Відзначення заслуженого СОЮЗІВ  
• ЗАБАВА при звуках оркестру „КАРПАТИ“  
• Ціни вигоди для гостей  
Весь час буде чинний буфет з добірними українськими стравами та хоподними напівками.

